

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾

“Andolsun ki, Allah’ın Rasulü’nde, sizin için güzel bir örneklik vardır.”
[Ahzab 21]

Rabiulevvel ayının on ikincisi gecesini Pazartesi günü sabah namazı sırasında, Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, ölüm döşegindeyken mescide bakan odasını açtı, Müslümanlara baktı ve efendimiz Ebu Bekir es-Siddîk namazlarında onlara imamlik yapıyordu; bunun üzerine Mustafa Aleyhisselatu ve’s Salam tebessüm etti ve bu, fani dünyadan ayrılıp Rabbinin yanına gitmeden önce Müslümanların onun şerefli ağzından gördüğü son tebessüm oldu; bu ise emaneti yerine getirmenin ve risaleti tebliğ etmenin gururunu, izzetini, güvenini ve mutmainliğini ifade eden bir tebessümdü; zira O, veda haccında Rabbinin şu mesajını ilettiler: **الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا** “Bugün dininizi kemale erdirdim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam’dan razı oldum.” [Maide 3]

1400 yılı aşkın bir sürenin ardından bugün Müslümanların sayısı iki milyara ulaşmak üzeredir; onlar azınlık oldukları halde bir devlet kurdular ama bizler çok olduğumuz halde devlet elden gitti!

Efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem, 13 yıl boyunca acısını çektiği çatışma ve mücadeleye, bu sırada kendisi ve ashabının her türlü eziyet ve işkenceye maruz kalmasına, hatta iş kafir kabilelerin üzerine üşüşmeleri ve O’nu öldürmek için komplo kurmaları boyutuna ulaşmasına rağmen, tarihin en büyük medeniyetinin temellerini atıp İslam Devleti’ni kurana kadar bunlar O’nu hedefinden alıkoymadı; işte bu devlet, varlıklar arasında benzersiz ve nevine münhasır siyasi bir varlık oldu; zira onda hüküm Allah’a aitti, sulta-otorite ümmete aitti, temeli adaletti ve ameli de işleri gözetmekti; böylece hidayetinin nuru uzak yakın her yere yayıldı.

13 asırdan fazla bir süre sonra Allah gerekli olan emri yerine getirdi; **وَتِلْكَ الْأَيَّامُ إِذْ نَادَوْا بِهَا بَيْنَ النَّاسِ “O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz (zaferi bazen bir topluma bazen öteki topluma nasip ederiz.)”** [Al-i İmran 140] Zira din düşmanları, H. 28 Receb 1342 M. 03 Mart 1924 tarihinde, İngilizlerin emri ve Ali Suud, Şerif Hüseyin ve diğer birçok kişinin iş birliği ve ihanetleri sayesinde asrın mücrimi Mustafa Kemal’in eliyle İslam Devleti’ni yıkmayı başardılar; böylece İslam ile yönetim ilga edildi, laik Cumhuriyet kuruldu ve din devletten ayrıldı.

Kâfir ülkeler ve Arap ve Türklerden kalbi bozuk olanlar, aç insanların yemek kabına üşüşükleri gibi Hilafet Devleti’nin üzerine üşüşükler, onu lime lime parçaladılar, birliğini dağıttılar, topraklarını işgal ettiler, kaynaklarını yağmaladılar ve ümmeti evsiz barksız bıraktılar; böylece alçakların sofralarındaki yetimler gibi olduk.

Hilafetin yıkılışından onlarca yıl sonra Müslümanlar bu sırada krallık, Cumhuriyet ve başkanlık gibi insan yapımı tüm sistemleri denediler... İslam’a

aykırı olan tüm Batı fikrini taklit ederek onda izzet ve şeref aradılar; “kim Allah’tan başkasının yanında izzet ararsa zelil olur.” Bundan bize isabet tek şey, dine dil uzatmak, zillet ve aşağılanma oldu; hatta Batı, İslam terör dini ve tüm Müslümanlar da terörist haline gelsin diye İslam’a karşı savaşını “terörizme karşı savaş” olarak adlandırdı!

Bütün bunların ortasında bizleri dünyayla ve uydurma meselelerle meşgul ettiler ve bizler de, “لا إله إلا الله محمد رسول الله” kelimesinin etrafında birleşen tek bir ümmet olduğumuzu unuttuk.

Nitekim durum, sömürgeci Batı yüzünden tam bir istikrarsızlık ve kaos düzeyine ulaştı; böylece topraklarımız fitne fesat saçan sömürgecinin kontrolü altında zayıfladı, ülke ve insanlar yerle bir edildi, hurumatlar ihlal edildi, kanlar döküldü, Allah’ın haram kıldıkları helal kılındı, tüm genişliğine rağmen dünya bize dar geldi, başımıza da hakkımızda bir ahit ve anlaşma gözetmeyen ve ihanetleri ve ajanlıkları ortaya çıkan yöneticiler musallat ettiler...

Aksa Tufanının ortaya çıkardığı şey, yöneticilerin Batı’ya boyun eğdiklerinin en güzel kanıtıdır; zira Aksa Tufanı, onlardan incir yaprağını düşürdü, yıllarca süren aldatma ve kamufraj örtüsünü indirdi ve onların siyasetlerinin ve egemenliklerinin sahteliğini ifşa etti!

O halde Hilafetin yıkılmasından 100 yıl sonra bugün, bizi kucaklayan ve bizi savunan bir devletin olduğu dönemdeki halimizle onu ihmal edip terk etmemizin ardından sokak köpeklerinin paramparça ettiği bir otlak haline geldiğimiz dönemdeki halimizin arasında bir karşılaştırma yapalım.

İslam ümmeti bugün, kritik bir çöküş krizi yaşıyor; bu yüzden sizlere Hilafetin yıkılışını hatırlattığımızda, ona ağlamamız için değil, aksine onu ihya etmek için azimlerimizi bilemek ve dinin tamamlayacak ve azim İslam nizamına göre ülkeyi ve insanları kalkındıracak farzların tacını ikame etmek için Hizb-ut Tahrir ile birlikte çalışmamız için hatırlatıyoruz.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي * فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى * فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى **“Artık benden size hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz. Ve kim Benim zikrimden yüz çevirirse, o taktirde mutlaka onun için sıkıntılı bir geçim dar bir hayat vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz.”** [Taha 123-124]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Emel Bulila